

MARISA SGR

David Pérez i Pere Solés: dos en un tàndem

Vedat privat és un thriller neorural
que es desenvolupa al mig de la Garrotxa

Moltes han estat les propostes de curtmetratge que ens ha ofert aquesta parella artística. Ara faran el salt al llargmetratge amb *Vedat privat*, una pel·lícula que es rodarà el 2012 a la comarca de la Garrotxa.

JORDI DORCA > TEXT

>> *Pere Solés Bahí*
(Girona, 1967) i
David Pérez Gimbernà
(Girona, 1980).

>> *Fotograma de*
Temps de masovers.

Moltes vegades quan parlo de David Pérez i Pere Solés em ve al cap la imatge del quadre *Dos en un tàndem*, del gran Ramon Casas, on apareixen ell mateix i el seu amic Pere Romeu pedalant conjuntament en una bicicleta de dues places. La imatge no se m'apareix per semblança física dels esmentats directors amb els modernistes, sinó com una metàfora per la bicefàlia en la direcció que fa temps que practiquen aquests dos cineastes.

Pere Solés (metge de professió, emprenedor cultural de vocació) i David Pérez (una vida dedicada a l'audiovisual) tenen ja una trajectòria important i variada en el món del curtmetratge, en la qual trobem documentals, ficcions i adaptacions literàries que els han valgut tenir el reconeixement que en breu els permetrà donar el salt al llargmetratge.

Temps de masovers va ser la seva primera obra seva que vaig conèixer; es tracta d'un documental que retrata una jornada intensa en qualsevol casa de pagès catala-

na, la de la matança del porc. Però el documental va més enllà, i a partir de la gravació d'aquesta jornada els directors mostren de manera més subtil el *modus vivendi* dels masovers, una forma de vida que, igual que les que ens retrata Farnarier a les seves pel·lícules, té els dies comptats.

El 2009 van estrenar *My generation*, un documental que s'ha vist malauradament molt poc però que al meu parer tenia i té un cert interès, no només pel seu contingut, sinó també per la metodologia de rodatge que s'hi va utilitzar. El film recull testimonis de la generació de Solés sobre els temes més variats (sexe, drogues, educació...), però la seva singularitat resideix en el fet que aquests testimonis es van obtenir en una habitació annexa d'una festa, on els participants anaven entrant i explicant les seves vivències, amb el consegüent canvi d'estat a mesura que avançava la nit.

També en documental Solés i Pérez van fer un seguiment molt interessant de Philippe Fournier, director de l'Orquestra Simfònica de Lió, durant els dies que els membres

Pere Solés i David Pérez tenen ja una trajectòria important en el món del curtmetratge, en la qual trobem documentals, ficcions i adaptacions literàries

d'una orquestra jove de Girona van gaudir de les seves ensenyances. *L'Orquestra*, un documental molt en la línia de *The master and his pupil*, de Sonia Herman Dolz, no és només un *making of* de l'estada sinó la constatació de l'amor i la sensibilitat per la música que el director lionès transmet als seus alumnes i el bon resultat que aconsegueix.

En el camp de la ficció els dos directors han realitzat dues obres que tenen un interès especial, sobretot l'adaptació de *La transformació*, de Kafka, que fan al curtmetratge *Metamorfosi*. De fet, el film és una posada al dia i adaptació de les primeres línies del relat, aquelles en què descobrim que «Quan Gregori Samsa es va despertar un matí després d'un somni intranquil, es va trobar sobre el seu llit convertit en un monstruós insecte». Aquesta relectura ens mostra com un simple accident ens pot convertir d'un dia per l'altre en un insecte sense que hi puguem fer res, com una simple conseqüència de l'atzar. A *WC*, la segona proposta de ficció, segueixen en la mateixa línia de mostrar-nos situacions insòlites a la vida quotidiana i com aquestes poden canviar en un moment la vida de qui les pateix. El curtmetratge, un prodigi de

planificació i producció, es desenvolupa en el lavabo (mixt) d'una discoteca. En aquest petit espai es donen diverses situacions, escenes i subtrames a l'entorn d'una història general, que ens és mostrada des de dos punts de vista diferents, l'un al llarg del curtmetratge i l'altre al final, els quals ens ajuden a entendre del tot la situació plantejada. *WC*, que ja ha començat a circular per festivals, és un exemple més de la inquietud formal i literària (en el sentit de relatar quelcom) d'aquest tàndem de directors, que usen els gèneres a conveniència d'allò que volen explicar.

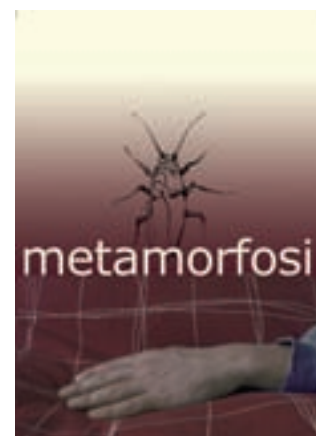
Ara estan preparant el seu salt al llargmetratge amb la pel·lícula *Vedat privat*, un thriller neorural que es desenvolupa al mig d'una muntanya de la Garrotxa. El film està en fase de desenvolupament, la productora Diagonal TV ja n'ha comprat els drets del guió i ha estat seleccionat a l'Iberoamerican Films Crossing Border del festival de cinema de l'Havana; aquesta selecció va permetre als directors assistir al Festival i desenvolupar el projecte amb l'ajuda de diversos productors internacionals.

El rodatge de *Vedat privat* es realitzarà a final de 2012, però fins llavors tinc constància que el tàndem no s'aturarà; de moment sabem que ja han acabat un altre curt documental que esperem gaudir d'aquí a poc.

Jordi Dorca és tècnic del Museu del Cinema i director del Festival Curt.doc.

>> Cartell i plató de rodatge de *WC* (2010).

>> Cartell de *Metamorfosi*.

A WC segueixen en la mateixa línia de mostrar-nos situacions insòlites a la vida quotidiana i com aquestes poden canviar en un moment la vida de qui les pateix